

optaget af Straffeloven den hele Definition af Mytteri. Landsthinget antog dengang, da Loven var under Forhandling, at det var uundværdigt og maaskee vildledende at indføre en saadan Fortolkning i Loven; men i ethvert Tilfælde kan der ikke være Noget imod at optage den. — Foruden nogle smaa Redactionsforandringer, som jeg naturligvis skal springe over, er der i § 23 foretaget den Forandring, at Bestemmelsen om, at en Styrmand, naar han godtgør, at han kan faae et Skib at føre, i Utide kan forlade Skibet imod at stille en Anden for sig, ogsaa skal finde Anvendelse paa den Matros, der har Udsigt til at blive første Styrmand, naturligvis ligeledes imod, at han stiller en Anden for sig. Dette er en Tilføining, som kan være meget rigtig. — Det Samme gjælder om den lille Tilføining, der er steet til § 26, hvorefter den Tillægsbetaling, der skal gives Mandstabet, naar Skibet opholdes ved Beslag, Blocade, eller Embargo ogsaa skal gives i de Tilfælde, hvor der bliver at betale Overtogspenge til Skipperen. At Mandstabet skal have et saadant Tillæg, naar Skipperen maa henligge i længere Tid end oprindelig bestemt, fordi der gaaer længere Tid hen, inden Betragtningen er tilstede, er fuldkommen correct, og altsaa er denne Tilføining en Forbedring i Loven. — I § 38 — en Paragraph, der var indført af naturlige Billighedshensyn — er der foretaget en lille Forandring, med Hensyn til hvilken jeg rigtig nok troer, at Folketinget er gaaet for vidt. Det var nemlig bestemt, at, naar det blev uundværdigt at fordrø Arbejde af Skibsmandstabet om Helligdage, saa skulde de have en Extra-betaling derfor, hvilket ogsaa er sin Orden. Denne Betaling var sat til een Dags Hyre, altsaa, med andre Ord, for den Dag vilde Mandstabet faae to Dages Hyre, thi Hyren bliver naturligvis betalt for alle Dage, ogsaa for Helligdage. Naar der altsaa paa en Helligdag fordrøes Arbejde udenfor det daglige, som høver til at holde Skibet i Orden, hvilket navnlig meget ofte i fremmede Havne er uundgaaeligt, saa skulde der for den Dag betales dobbelt Hyre. Det var det, som tidligere blev vedtaget her, og som jeg finder meget retfærdigt. Efter, hvad der nu er vedtaget i Folke-

thinget, skal der betales en halv Dags Hyre for hver 2 Timers Arbejde, og er der meget Arbejde, kan det altsaa løbe op til, at en saadan Dag betales med 4 à 5 Dages Hyre. Dette forekommer mig at være lidt for meget af det Gode, men det er i ethvert Tilfælde en Sag, der er af mindre Betydning, og, hvis der ellers ikke skulde være Grund til at foretage Forandring i Loven, troer jeg ikke, at denne Bestemmelse burde være en aldeles tilstrækkelig Grund dertil, skøndt jeg vil stemme imod den, hvis den kommer til Afstemning. — I det tidligere Forslags § 43 stod der, at der skulde gives et bestemt Forpleiningsreglement, og at dette skulde være ophængt paa Skibet og altsaa være tilgængeligt for enhver Matros, saa at han kunde vide, hvad han i den Henseende havde at fordrø. Nu er der tilføiet, at der tillige skal være et Reglement for de Medicamenter, som ethvert Skib skal have med sig, og at det ved nye Skibe — denne sidste Passus er først senere sat til i Folkethinget — skal paasees, at der er et vist Minimum af Løst og Rum i de Lukaser, hvort Mandstabet opholder sig. Denne Bestemmelse er, navnlig efter den Indskrænkning, at det kun skal gjælde nye Skibe, efter min Mening retfærdig og billig, og som Følge deraf er det ogsaa rigtig, naar det i § 42 er tilføiet, at Skipperen ikke blot skal straffes, naar han ikke har Forpleiningsreglementet tilstede, men ogsaa naar han ikke sørger for, at den anden Bestemmelse om Medicamenter og om det fornødne Rum og Løst for Mandstabet opfyldes. I denne Henseende er det rigtig at lægge Ansvaret paa Skipperen og ikke paa Røderen, fordi Skipperen, naar han slutter Contracten, skal forbinde sig om, at de i Mandstabets Interesse fastsatte Bestemmelser ogsaa i Virkeligheden kunne komme dem til gode.

Det er saaledes kun den nye § 43, som jeg anseer det for absolut uundværdigt, at Landsthinget tager under forbeholdet Overbetænkelse. Forrige Gang, da Sagen var til Behandling i Folkethinget, hvor den ikke kom til Ende, gif denne Bestemmelse ud paa at nævne et vist Antal Paragrapher, med Hensyn til hvilke der i Forhøringscontracten kunde vedtages andre Regler, end disse Paragrapher indeholde. Som det vil